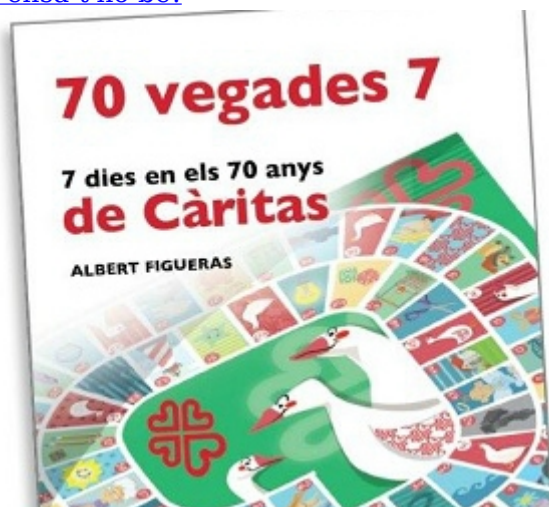

Elogi del treball de Càritas

Dg, 1/03/2015 per Francesc Romeu
[Pensa-t'ho bé!](#)

En aquesta secció us parlo sempre més de notícies que no pas de llibres, però aquesta vegada faré una excepció, atès que aquests dies he estat llegint un llibre que m'ha semblat interessantíssim. Amb motiu dels 70 anys de Càritas Diocesana de Barcelona, s'ha editat un llibre on, d'una manera molt amena, es recullen algunes de les experiències d'aquests anys. Més que d'una memòria es tracta de deixar constància del treball que es realitza a Càritas. El llibre es titula [70 vegades 7. 7 dies en els 70 anys de Càritas](#) i el podeu trobar ja a la venda en les llibreries, a molt bon preu.

L'ha editat l'editorial Plataforma, que destina el 0,7% de les vendes a Càritas Diocesana de Barcelona, i el seu autor és el metge i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona, **Albert Figueras**, que també té altres llibres, de temàtiques semblants, publicats en aquesta mateixa editorial, com: *Pequeñas grandes cosas*, *Ubuntu* i *Pura felicidad*. L'estructura del llibre és molt senzilla, després de les presentacions de l'obra, que fan l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Lluís Martínez Sistach**, i l'actual director de Càritas, **Salvador Busquets**; l'autor ens presenta una setmana en la vida d'un treballador de Càritas, de dilluns a diumenge.

El moment en el que transcorre l'acció seria durant les obres que s'ha fet, aquests mesos passats, de remodelació de les dependències de Càritas en l'edifici que dona a la Plaça Nova de Barcelona, ben bé al costat de la catedral i de la seu del bisbat. El personatge que dona continuïtat a l'obra seria en Pere, un dels recepcionistes de l'entitat que, degut a les obres, ara treballa amagat a l'arxiu escanejant els documents. Cada dia, en Pere, ens va mostrant alguna que altra història de les que va trobant entre els papers. Totes elles destil·len pura vida.

No sols es fa ressò del treball diari dels professionals de Càritas sinó que amb molta gràcia també fa un homenatge a tants voluntaris que al llarg de la història han contribuït a vertebrar la feina d'aquesta institució. I els qui millor queden reflectits són (com no!) els usuaris de Càritas, amb unes històries que, com a monografies, ens presenten les dificultats i les lluites que han tingut per d'anar avançant en la vida. Fent un teixit d'èxits i fracassos. Amb molt d'encert, en la

portada del llibre hi ha retratat un Joc de l'Oca, que ens recorda com es pot avançar en la vida, d'oca en oca, però també amb el perill constant de què l'atzar t'enviï de nou a la casella de l'inici per tornar a començar de nou.

Malgrat el to divulgatiu d'aquesta obra, curta -de només 114 pàgines-, queda molt ben recollida tota la història d'aquests 70 anys de Càritas, des dels seus inicis, que va començar amb el Secretariat General Diocesà de Beneficència Cristiana, que es va constituir el 1944 per unificar les obres benèfiques de l'Església, sota la direcció del beat **Pere Tarrés**, metge i capellà. Aquells primers anys, durant la cruïlla postguerra, es va treballar molt per registrar els nens en el Registre Civil, per donar casa als qui l'havien perdut durant la Guerra i per distribuir els aliments de les ajudes per al desenvolupament, gràcies als Estats Units d'Amèrica, per exemple: amb la famosa llet en pols. Des d'aleshores fins al moment actual que, com molt bé es reconeix en el llibre, ha canviat el perfil dels usuaris de Càritas, passant de ser -fa poc temps- "una persona immigrant sense recursos, a qui les coses no li han anat prou bé com s'esperava perquè no troba feina"; a "una dona separada -ara- que s'ha quedat sense feina i que, sovint, ja no té cap subsidi".

La preocupació de Càritas ara (i que queda molt ben reflectida en el llibre) és la de les persones en situació de vulnerabilitat o en risc d'exclusió social i que es troben en aquesta situació ja sigui per manca de treball o per malaltia, o bé per trencaments o desestructuracions familiars. Això, que en principi només hauria d'afectar a la població adulta, que s'ha anat quedant sense recursos o no els ha trobat, veiem que cada vegada més afecta principalment als infants que depenen d'aquests adults. La gràcia del treball dels professionals i dels voluntaris de Càritas està en l'acollida i l'acompanyament de totes aquestes persones, perquè el llibre, amb molta sensibilitat i delicadesa, no ens parla mai de "casos" sinó de persones, de carn i ossos, amb sentiments, amb anhels i il·lusions que massa sovint s'han vist truncats. Per sort, aquesta ajuda de Càritas es pot fer perquè aquests darrers temps la solidaritat també ha augmentat.